

ἦπερ, *v. ὄσπερ.*

ἦπερ-οπεύς, *έως*, *έρq. ἦος* (ὁ) trompeur [*th. ἦπερο* = *sscr.* ἀραρά « autre, différent », et R. *ἔειπ*, parler, *cf.* ἔπος, εἰπεῖν « qui parle autrement qu'il ne pense »].

ἠπεροπευτής, οὐ (ὁ) *c. le préc.* [ἠπεροπεύω].

ἠπεροπεύω, tromper, séduire : τινά, qqn ; τινά τι, qqn en qch. [ἠπεροπεύς].

ἠπητής, οὐ (ὁ) tailleur (*propr.* qui raccommode) [ἠπάω, réparer, recoudre].

ἠπιό-δωρος, *ος, ον*, aux doux présents [ἠπιος, δῶρον].

ἠπιος, *α ου ος, ον* : 1 bienveillant, favorable : ἦπ. τινι, bon pour qqn ; ἦπια εἰδέναί τινί, Il. vouloir du bien à qqn ; πρὸς τὸ ἠπιώτερον κατὰσῆσαι, Thc. amener à des sentiments plus bienveillants ; *en parl. du chaud et du froid*, adouci, moins intense || 2 adoucissant, calmant || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ἠπιστάμην (*impf.*), **ἠπίστασο** (2 *sg. impf.*), **ἠπίστατο** (3 *pl. ion. impf.*) d'ἐπίσταμαι.

ἠπιστήκα, **ἠπιστήσα**, *v. ἀπιστέω.*

ἠπίστω, 2 *sg. contr. impf.* d'ἐπίσταμαι.

ἠπίως, avec douceur, calme, modération [ἦπιος].

ἠπλώθην, **ἠπλωμαι**, **ἠπλώσα**, *v. ἀπλώω.*

ἠπόρηκα, **ἠπόρησα**, *v. ἀπορέω* 2.

ἦ-που, *conj.* ou bien, ou peut-être [ἦ, που].

ἦ-που ou *mieux ἦ που* : 1 certes, sans doute || 2 *interrog.* est-ce que ? n'est-ce pas ? ἦπου οὐ ; Isocr. *m. sign.* [ἦ, που].

ἦπτω, *v. ἄπτω* 1 et 2.

ἦπύτα (ὁ) *seul. nom. έργ. p.* *ἦπύτης, qui fait du bruit, retentissant [ἦπύω].

ἠπυτιδης, οὐ (ὁ) fils d'Épytos.

ἠπύω : I *tr.* 1 appeler à haute voix : τινά τι, qqn pour qch. ; invoquer, *acc.* || 2 dire à haute voix || II *intr.* résonner, retentir [*cf.* εἰπεῖν].

ἦρ, *v. έαρ.*

ἦρα, *contr. dor. p.* ἦραο, 2 *sg. ao.* 1 moy. d'ἀΐρω.

1 ἦρα, *ao.* 1 d'ἀΐρω.

2 ἦρα, *acc. d'un subst. inus.* satisfaction, plaisir ; ἦρα φέρειν τινί, Il. ou ἐπὶ τινι, Il. obliger qqn, l'aider, le secourir [*acc. de ἦρ, ἦρός*, service ; *orig. inconnue*].

ἦρα, *ας* (ἦ) Héra, fille de Kronos et de Rhéa, épouse de Zeus [Sel. l'étym. la plus vraisemblable, de la même racine que le *sscr.* svar, le ciel].

ἦραία, *v. ἦραϊος.*

ἦραιεύς, *έως* (ὁ) d'Hēræa (*auj.* Iri ou Hagios Johannis ville d'Arcadie [ἦραία]).

ἦραϊος, *α, ον*, d'Hēræa ; *subst.* 1 τὸ ἦραϊον ou ἦραϊον, temple d'Héra || 2 τὸ ἦραϊόν, Hēræon, ville de Thrace || 3 *pl.* τὰ ἦραία, fêtes d'Héra [ἦρα].

ἦρακλής, *ion. et poét. c.* ἦρακλῆς.

ἦρακλεία, *fém. d'ἦρακλείος.*

1 ἦράκλεια, *ας* (ἦ) Hērakleia, *n. de diverses villes grecques en Thessalie, en Bithynie, en Sicile* [ἦρακλῆς].

2 ἦράκλεια, *ων* (τὰ) *v.* ἦράκλειος.

ἦρακλειδης, οὐ (ὁ) fils ou descendant d'Hēraklès ; οἱ ἦρακλειδαί, les descendants d'Hēraklès, les Hēraklides [ἦρακλῆς].

ἦράκλειος, *α ου ος, ον*, d'Hēraklès, qui

concerne Hēraklès ; Ἠράκλεια στῆλαι, *Hot.* les colonnes d'Hercule (Kalpè et Abylè) ; *subst.* 1 ἦ Ἠράκλεια (*v. ce mot*) || 2 τὸ Ἠράκλειον ou Ἠρακλείον : Hērakleion, temple d'Hēraklès || 3 τὰ Ἠράκλεια, fêtes d'Hēraklès [ἦρακλῆς].

ἦράκλειος, *voc. d'ἦρακλῆς.*

ἦρακλειῶς, *adv.* comme Hēraklès [Ἠοάκλειος].

ἦρακλειώτης ou **ἦρακλειώτης**, οὐ (ὁ) habitant ou originaire d'Hērakleia [ἦρακλεια].

ἦρακλειῶτις, *ιδος* (ἦ) *fém. d'ἦρακλειώτης* ; ἦ ἦρ. le territoire d'Hērakleia.

ἦρακλήειος, **ἦρακλήιος**, *ion. c.* ἦρακλείος. **ἦρακλῆς**, *έως*, *voc. -εις* (ὁ) Hēraklès (Hercule) demi-dieu, fils de Zeus et d'Alkmèna (Alcmène) [Sel. les anciens de ἦρα, κλέως ; mais plus vraisembl. apparenté à ἦρωος].

ἦράμην, *ao. moy. d'ἀΐρω* ou *impf. d'έραμαι.*

ἦράνισα, **ἦράνισμαι**, *v. έρανίζω.*

ἦραξα, *v. ἀράσσω.*

ἦραρον, *v. ἀραρίσκω.*

ἦρασάμην, *ao. d'ἀράζομαι* ou *ao. έργ. d'έραμαι.*

ἦράσθην, *ao. pass. d'ἀράω* ou *d'έραμαι.*

ἦρασμαι, *pf. d'έραμαι.*

ἦρατο, 3 *sg. impf. d'έραμαι* ou *ao. moy. d'ἀΐρω.*

ἦραχα, *pf. d'ἀράσσω.*

ἦργμαι, *pf. pass. d'ἀργω.*

ἦρέθην, *ao. pass. d'αἰρέω.*

ἦρέθιζον, **ἦρέθισα**, **ἦρέθικα**, *v. έρεθίζω.*

ἦρευδον, *impf. d'ερείδω.*

ἦρεικον, **ἦρειξα**, **ἦρειχθην**, *v. έρείκω.*

ἦρειπον, **ἦρειψμαι**, **ἦρειψμην**, *v. έρείπω.*

ἦρεισα, **ἦρεισθην**, **ἦρεισμαι**, *v. έρείδω.*

ἦρειφθην, *v. έρείπω.*

ἦρέμα, *adv.* : 1 doucement, paisiblement, tranquillement || 2 *p. suite*, modérément, légèrement, un peu || 3 lentement [ἦρεμος].

ἦρεμαῖος, *α, ον*, doux, paisible, tranquille || *Cp.* -ότερος [ἦρέμα].

ἦρεμέω-ῶ, être calme, tranquille [*ἦρεμής].

*ἦρεμής, *seul. cp.* ἦρεμέστερος, *α, ον, c.* ἦρεμαῖος.

ἦρεμία, *ας* (ἦ) calme, tranquillité, repos [*ἦρεμής].

ἦρεμίζω : 1 *tr.* calmer, faire reposer, *acc.* || 2 *intr.* se tenir en repos [*ἦρεμής].

ἦρεμος, *ος, ον, c.* ἦρεμαῖος.

*ἦρεμῶς, *seul. cp.* ἦρεμεστέρως, *c.* ἦρέμα [ἦρεμής].

ἦρεον, *impf. poét. d'αἰρέω.*

ἦρεσα, *ao. d'ἀρέσσω* et *d'έρέσσω.*

ἦρέσθην, *ao. pass. d'ἀρέσσω.*

ἦρεσσον, *att. ἦρεττον, impf. d'έρέσσω.*

ἦρευνησα, **ἦρευνων**, *v. έρευνάω.*

ἦρευξάμην, *v. έρευγομαι.*

ἦρευσα, *v. έρεύθω.*

ἦρεφον, **ἦρεψα**, *v. έρέφω.*

ἦρη, *ion. c.* ἦρα.

ἦρηκα, **ἦρημαι**, *pf. act. et pass. d'αἰρέω.*

ἦρηρειν, *pl. q. pf. poét. d'ἀραρίσκω.*

ἦρηρείμην, *pl. q. pf. pass. d'ερείδω.*

ἦρησάμην, *ao. ion. d'ἀράζομαι.*

ἦρθην, *ao. pass. d'ἀΐρω* et *d'ἀραρίσκω.*

ἦρι, *v. έαρ.*

ἠρι-γένεια, *ας*, *adj. f.* fille du matin, *ép. d'Εὐός*